

La Marina, illa progressista en un país conservador

El Partit Popular ha arrasat arreu del territori valencià, però només té majoria absoluta en una de les sis grans ciutats de la comarca de la Marina. L'urbanisme desafortat ha passat factura als populars a les municipals. PSPV i Bloc ja governen la Vila Joiosa, Altea, Calp, Xàbia i Dénia.

Terra escarmentada o un reducte a l'estil de la Gàl·lia? Els grans resultats del Partit Popular arreu del País Valencià a les eleccions municipals del 27 de maig tenen una taca negra a les comarques de la Marina. De les sis grans ciutats de la Marina Alta i la Marina Baixa només n'hi ha una, Benidorm i de ben poc, on els populars han aconseguit la majoria absoluta i, per tant, hi podran governar en solitari i sense haver de fer cap pacte. Però no passa això mateix a poblacions de la importància de Dénia, Xàbia, Calp, Altea i la Vila Joiosa. A totes cinc les eleccions han donat pas a governs progressistes –hi predomina la fórmula PSPV més Bloc–. A més de les grans ciutats, el PP també ha ensopegat en pobles en què les eleccions han estat presentades com un referèndum sobre l'urbanisme del futur. En aquest sentit, Parcent, Benigembla i Sanet i Negrals han dit no a les macroubanitzacions i als camps de golf, amb una victòria de les forces d'esquerres o independents i una derrota dels populars.

Del reducte que ha esdevingut la comarca de la Marina es destaquen els casos d'Altea i Calp, que eren, fins ara, feus consolidats del PP gràcies a homes de la confiança d'Eduardo Zaplana. El càstig que hi ha rebut el PP ha estat la manera com la gent ha dit prou a un model de creixement semblant en tots dos pobles: una aposta cega per l'urbanisme extensiu sobre el territori. A Altea, el pas de disset regidors a vint-i-un ha dut la derrota de l'alcalde del PP Miguel Ortiz.

Atès el pacte entre PSPV i Bloc que l'ha apartat del poder, Ortiz ja sona com a futur diputat provincial. En relació amb els resultats (PP 9 regidors, PSPV 8, Bloc 3 i Ciutadans per Altea 1), la regidora del Bloc d'Altea, Francesca Sevilla, creu que "han estat molt significatius per la caiguda d'un feu del zaplanisme". Sobre la victòria de les forces progressistes a les ciutats més importants de la Marina, Sevilla opina que "és un punt d'inflexió per a la resta del País Valencià, on el Bloc té un paper clau". Més que "una nova línia roja", Sevilla hi veu "tonalitat verda i nacionalista".

Pel que fa a Calp, els resultats de les eleccions municipals han estat una veritable revolució. La davallada del PP hi ha estat històrica: hi ha passat de 13 regidors a 9, tants com n'ha obtingut el PSPV, mentre que el Bloc n'ha aconseguit dos i el Partit Socialdemòcrata (PSD) un. Encara en estat de xoc, el dimarts següent als comitès l'alcalde popular en funcions, Javier Morató, va oferir una gran coalició entre tots els partits. Fins i tot va parlar de compartir l'alcaldia. A la mateixa hora, però, quan encara no havien passat trenta-sis hores del tancament dels col·legis electorals, PSPV, Bloc i PSD signaven el pacte de progrés que farà alcalde el socialista Luis Serna.

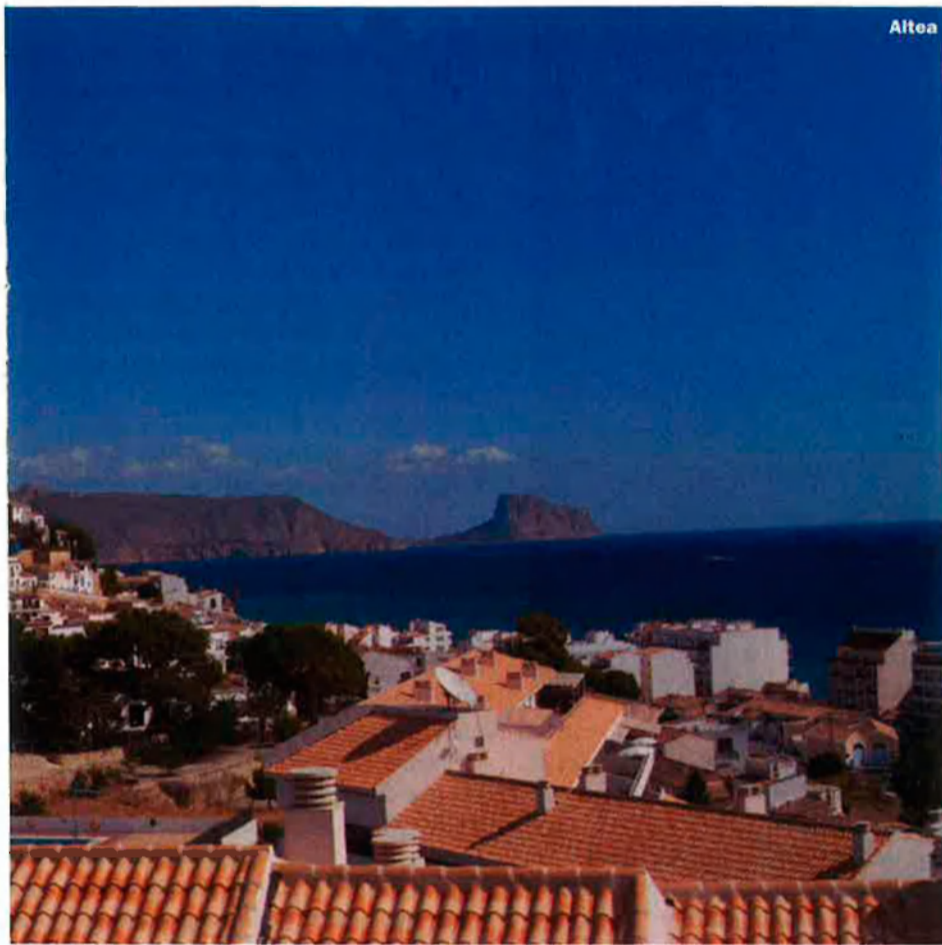
La importància del vot europeu.

El cas de Calp és paradigmàtic pel que fa a la diferència entre els vots a les eleccions municipals i a les autonòmiques. Ço és, PSPV i Bloc han tingut

aproximadament 1.400 vots menys a les Corts que no a l'Ajuntament. És a dir, que una transposició dels resultats del parlament als de l'ajuntament haguera donat una victòria clara, per majoria absoluta, al Partit Popular. Així és com apareix a l'escenari polític valencià el vot dels europeus, que ha estat un element fonamental per al creixement de les forces progressistes a les comarques de la Marina. Encara que no del tot, més del 90% del vot d'esquerres que no ha arribat a les Corts –i que, per cert, ha balafiat la possibilitat d'un canvi al si del consell valencià– no ha anat directament al PP sinó que realment no ha existit. Els europeus residents només tenen dret a votar a les eleccions municipals i ho han fet majoritàriament en clau d'esquerres a la Marina Alta i Baixa, sobretot per oposició a les polèmiques lleis urbanístiques valencianes (la LRAU primer i la LUV després).

Amb tot, sí que hi ha pobles on els resultats parlen d'un càstig al PP local i, en canvi, revelen una confiança ferma en el popular Francesc Camps. A Xàbia,

per exemple, el PP s'ha quedat en 1.982 vots per a l'ajuntament mentre que per a les Corts n'ha aconseguit 4.095, és a dir, més del doble.

Xàbia ha estat el poble més gran del País Valencià on el Bloc ha guanyat les eleccions municipals. Hi ha obtingut set regidors dels vint-i-un que formen la corporació, per la qual cosa el candidat, Eduard Monfort, podria ser l'alcalde mitjançant un pacte progressista amb el PSPV local. Nacionalistes i socialistes ja hi han governat els darrers dos anys i mig, després d'una moció de censura. Als comicis xabiencs hi havia la novetat d'un partit, Nueva Jávea, format majoritàriament per estrangers, que tenia l'objectiu d'arreglar el vot dels milers de residents que hi viuen. Més de 4.000 estrangers havien demanat votar però *només* 1.749 han dipositat finalment la confiança en Nueva Jávea. Les expectatives, per tant, no s'han complert del tot i s'han quedat amb quatre regidors que, juntament amb els cinc del PP i un independent, formaran l'oposició a l'ajuntament.

A l'altra banda del Montgó, a Dénia, el PSPV ha consolidat la seua hegemonia, tot i que no ho ha pogut fer amb majoria absoluta, perquè s'ha quedat amb nou regidors de vint-i-un. El fet més destacat de les eleccions ha estat el gran nombre de partits que s'hi presentaven, que eren escissions dels populars i dels socialistes i formacions de nova constitució. Els ciutadans hi podien escollir entre vuit llistes. Només dues, PSPV i Bloc, hi concorrien proposant un pacte progressista, inaugurat el 2003. La resta de formacions han provat d'enllestir fins a última hora un gran acord per apartar els socialistes de l'alcaldia. Aquestes forces són el PP (5 regidors), Centre Unificat (2), Gent de Dénia (2) i PSD (1). Però la setmana passada PSPV (9) i Bloc (2) van tancar el pacte progressista que farà alcaldessa quatre anys més la socialista Paqui Viciano.

Hi ha hagut més pobles on l'urbanisme s'ha situat al mig del panorama i les eleccions han estat presentades com un plebiscit sobre les urbanitzacions i els camps de golf. El cas més cridaner ha

estat el de Parcent. A principi de l'any passat, el govern del Partit Popular hi va aprovar la construcció de 1.800 cases (en un poble que té poc més de 1.000 habitants). De seguida va rebre una gran contestació social. Amb vista a les eleccions, el partit de l'oposició Coalició Democràtica de Parcent (CDP) va demanar expressament al PSPV, al Bloc i a Esquerra Unida que no presentaren llista al municipi amb l'objectiu de concentrar tots els vots contra el PP en una mateixa candidatura. I l'experiment ha sortit d'allò més bé: el CDP ha aconseguit la victòria a les eleccions: cinc regidors contra quatre del PP, amb una participació de vora el 90%. Encara com a regidor electe, el candidat independent i futur alcalde, Máximo Revilla, adverteix que "la prioritat del nou govern –i això era ben clar al programa electoral– és la revocació dels plans urbanístics".

L'herència de Julio Iglesias. Just a la fita del terme de Parcent hi ha Benigembla. Aquest poble es va fer famós el 2005 per l'aprovació d'un conveni urbanístic amb una empresa lligada al cantant Julio Iglesias, precisament la mateixa que ara també pretén urbanitzar a Parcent. Com a conseqüència d'aquella gran polèmica van haver de dimitir sis regidors dels set de la corporació, és a dir, els que havien votat a favor del conveni. Aleshores tenia la majoria absoluta el PP. I, com a Parcent, les urnes han castigat els populars, malgrat que governaran en minoria gràcies al desacord entre PSPV (2 regidors), Bloc (1) i Gent de Benigembla (1). El nou govern haurà d'entomar la tasca difícil de negociar la revocació del conveni urbanístic que pot costar molt car a un ajuntament tan humil.

En tercer lloc, resta la situació del municipi de Sanet i Negrals. En aquest poble, fa uns quants mesos, es va viure una situació molt tensa quan l'ajuntament, governat pel PP, va donar via lliure a la construcció de més d'un miler de cases i un camp de golf. Un projecte promogut per l'ex-president del València Club de Futbol Paco Roig. S'hi van convocar fins i tot manifestacions i el govern popular va haver de recular per la pressió social. Doncs ara, a les eleccions, el PP hi ha pagat l'ambigüitat i hi ha perdut la majoria absoluta. S'ha quedat amb tres

regidors, tants com n'ha tingut el nou partit Iniciativa Independent, creat per opositors al pla urbanístic, mentre que el PSPV n'hi té un. Com a Benigembla, però, la manca d'acord entre l'oposició al PP ha permès que els conservadors continuen al poder.

Alcaldes sentenciats. El cas de la Vila Joiosa ha estat cridaner, no tan sols pels resultats electorals sinó pels esdeveniments posteriors. És una de les ciutats on el PP ha vist caure la majoria absoluta de què gaudia. També ací l'urbanisme ha estat determinant. De fet, s'ha conformat un quadripartit format pel PSPV (7), Iniciativa Independent (2), Bloc (1) i Esquerra Unida (1) contra els 9 dels populars: els quatre partits ja han anunciat que revocaran el planejament urbanístic que havia enllestit el PP, tot aprofitant-se de la majoria. Però això ja no ho veurà com a alcalde el popular José Miguel Llorca. Tot seguit de les eleccions va esclatar una gran polèmica a la Vila perquè se sabé que Llorca havia exercit de metge durant dos anys en una clínica sense haver acreditat tenir-ne el títol. El PP de les comarques d'Alacant, en mans d'un zaplanisme a la baixa, va provar de defensar-lo de les acusacions, però finalment la intervenció del cap dels populars, Francesc Camps, va obligar Llorca a presentar la dimissió.

També hi ha la situació ben especial de Pego, a la Marina Alta. El PP, que hi tenia l'alcaldia des de 2003, va jugar ben fort en aquesta població deixant-se engolir pel partit de l'ex-alcalde Carlos Pascual, un polític que fa un mes i mig que ha començat a complir al centre de Picassent la condemna de sis anys de presó i sis més d'inhabilitació per delictes ecològics i d'atemptat contra l'autoritat. Els seguidors de Pascual van prendre el poder del PP local i van posar la seua dona, Maite Ferrándiz, de candidata. Tanmateix, la jugada no els ha eixit com pretenien: el PP, amb vuit representants, s'hi ha quedat a un regidor de la majoria absoluta. Els altres tres partits (Ciudadans per Pego, PSPV i Bloc) sumen nou regidors i han accedit a l'executiu local.

Amb tot plegat, les comarques de la Marina Alta i la Marina Baixa han configurat un nou mapa polític absolutament distint del de la resta del País Valencià i revelador d'una societat ben viva que entén la política de forma apassionada. Hom ha dit que el cinturó roig, que fins a les eleccions passades era l'àrea metropolitana de València, se n'ha anat a la platja. En efecte, els triomfs de les forces d'esquerra i nacionalistes és un toc d'atenció molt important al PP. Dues comarques han dit que ja en tenen prou. El 2011 poden ser moltes més.

Cèsar Palazuelos

Adrete totes! Les eleccions legislatives han redibuixat l'Assemblea Nacional francesa, i els diputats parlamentaris que representaran els nord-catalans són, tots quatre, de la UMP, el partit del nou president Nicolas Sarkozy. Una dinàmica específica del nostre territori, car a l'àmbit estatal és el Partit Socialista que recupera més de cinquanta places a l'Assemblea. Una veritable sorpresa un mes després de les eleccions presidencials i sobretot després de la primera volta de les legislatives, el 10 de juny, que deixaven pensar en una veritable onada blava. Finalment, doncs, la UMP conserva una majoria important al parlament, amb 321 diputats de 577, però el conjunt de l'esquerra, amb 226 diputats, millora de més de 50 escons els resultats de 2002. La victòria era amarga a la dreta, i la derrota alegre a l'esquerra.

Els nord-catalans, però, se n'han desmarcat lleugerament i han refermat el fort vot tradicional als partits de dreta. Els tres diputats de la UMP de la generació 2002, Daniel Mach, Ailette Franco i Francesc Calvet han signat per cinc anys més, i s'hi ha afegit Jacqueline Irlès, que s'hi presentava per primera vegada.

Els candidats de la UMP, reelegits. En la primera circumscripció Daniel Mach (UMP), batlle de Pollestres, s'oposava essencialment al comunista Joan Vila (PCF), alcalde de Cabestany. La candidata del Partit Socialista, Martina Joseph, va acabar tercera sense sorpresa i aquest districte és l'únic que no va tenir un representant socialista a la segona ronda. Mach, amb el 46,56% al primer torn, es va assegurar la reelecció per endavant. Efectivament, el candidat de la UMP va obtenir el 56,98% dels vots i Joan Vila, el 43,02%. Pel candidat comunista, però, "aquestes eleccions no són tan negatives; fins i tot es pot considerar que hem fet uns bons resultats. Quan vaig ser elegit l'any 1997, ho vaig ser gràcies a una triangular amb la dreta i l'extrema dreta, i amb un percentatge més feble que no aquesta vegada. Però l'esfondrament del Front Nacional aprofita el meu adversari, Daniel Mach, que té un discurs molt proper que pot atreure l'electorat de l'FN." L'esfondrament del Partit Comunista, anunciat per tots